

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

37 Divina vindicta plerumque saevit in terrae fruges.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ferebant, & contra in inundationibus serenitatem dabant Ioann. Diac. in Vita ejusdem Gregor. lib. 3. cap. 58. & 59. & 30 Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1. §. hac ficitas, & s. præterea orationibus, pag. mihi 33. & 34.

34 Idem Gregorius † sæviente in Vibe gravi pestilentia religiosam in die Dominicæ Resurrectionis anni 591. supplicationem instituit, atque solemní pompa sanctam Virginis Dei genetricis imaginem exculit, quæ D. Lucæ manu affabré ad vivum expressa in æde Divæ Mariæ ad Præsepe, quæ major modo dicitur, eximia populi Religione asservabatur. Tunc, gratulantibus Deo omnibus; ecce Angelus sanctam Virginem his vocibus è cœlo alloquens, est auditus: Regina Cœli lætare, alleluia, &c. Haud multò post Angelus super Adriani molem stans, ac strictum mucronean vagina recondens, conspectus est. Quo viso Gregorius exhilaratus, converso ad populum ore, bono omnes, inquit, animo estote. Nam optatus divinitat iræ, ac furentis, jampridem pestilentiae finis, Deo ipso annueat, ostenditur. Atque ita morbus ille elanguit, & optata salubritas consecuta, Sigen. de Regn. Ital. lib. 1, pag. mihi 39, & 40.

35 His, & alijs, † quæ undique peti possunt, exemplis satis comprobatur cœlestis iræ vindictam hoc remedio mitigari. Nam se convertentibus, inquit, Dominus, & implebuntur area frumento & vino, & oleo torcularia redundabunt, & reddam vobis annos quos comedit locusta, bruchus, rubigo, & eruca, Joel Proph. cap. 2, post med. & Ninivitæ conversi ad Dominum, pœnitentia, & ora-

tionibus veniam impetrarunt Ioan^{cap. 3.}

Cum igitur † prædicti Vicarij, de quibus Cassaneus sibi postea contrarius, duebus remedijs usi fuerint, jejunijs, nempe, orationibus, processionibus, sacramentis, signo crucis, & aqua benedicta, quod est præcipuum, & altero, excommunicationibus, scilicet, & maledictionibus, quæ sunt otiosa, & vana, & per consequens illicita, ut per D. Thomam 2. 2. dicta quæst. 76. & cap. 1. potius est judicandum, quodd orationibus, signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione, quæ licita sunt, dicta animalia Dei virtute recesserint, quam altero remedio. In dubio enim debet sumi sensus, qui actum licite valere faciat, l. quoties, in stipulationibus, & ibi Ias. num. 1. ff. de verbis obligat. Roman. cons. 353 in fin. & Gabr. commun. conclusion. lib. 7. de malf. concl. 2. num.

37 Nechic negare auderem, † quin divina in terræ fruges sœviat plerumque vindicta, ex eo, quod plures in oppidis, & civitatibus immunitati ecclesiasticae parum faventes, aut alijs ex causis, excommunicati reperiantur, quia, si ad salutis portum per restitutionem, se revocaverint, peccato se liberasse apparebit; tunc Dei erga suos clementia convertimini, inquit, ad me: & ad vos ipse convertar. Laboribus suis fideles suos frui permitteret. Et locustæ virtute Dei se recipient, bruchus, mures, ceteraque animalia, terræ frugibus infesta, orationibus signo crucis, vel sola aquæ benedictæ aspersione peribunt, aut fugabuntur, ut simile quid de Provincia Aultrialium, Saxonum traditur; in qua cum toto, nunquam

nunquam dum infidelitatis tenebris obvolverentur, pluisset triennio, mox Vulpedi solertia, habita Christi fide, ac divino baptismo suscepto, in tantam copiam ingruerunt pluviae: ut campi fœcunditate ubique exuberarint, ut testatur Bed. in Ang. hist. lib. 4, c. 13, & Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1, §, & sic citas pagina mibi 32.

38 Beatus item Afrates † quomodo locustas fugaverit testatur Theodor. in illius vita sequentibus verbis. Iam vero dicunt, etiam, quod cum locusta aliquando regionem repente invassisent, & instar ignis omnia consumerent, segetes, arbores, prata, & nemora, venit ad eum quidam vir pius rogans ut ope in ferret unum quidem agrum habenti, ex eo autem, & se, & uxorem, & filios, & familiam alieni, a quo etiam imperatoria exigetur collatio, sic ergo rursus Dominicam imitans benignitatem, jussit ad se adseriri congium aquæ. Postquam autem aquæ congium attulit, is qui orabat, siquidem 40 manum imposuit; Deum autem est precatus, ut fluentem impleret divina virtute, deinde finita oratione, jussit, ut in prædij limitibus aqua aspergeretur, qui eam attulerat, fecit, ut iussus fuerat, idque fuit illis agris pro vallo sacrosancto, & inexpugnabili. Nam usque ad illos fines restantes, & circumvolantes locusta, instar exercitus, rursus retrocesserunt, benedictionem impositam extimescentes, & veluti quodam freno suffocatae, & ultra progredi prohibita Mal. de acq. bened. sect. 3, cap. 4, 5, num. 12, & 113. & idem Majol. de admir. nat. reb. colloq. 5, §, memini.

39 Simili modo † eadem aqua benedicta

fuerunt fugatae à Sancto Theodoro, ut testatur Metaphrast. in ejus vita, Mars. eod. cap. 5. num. 41, & 42. & Beatus Vincen-
tius jussit afferri aquam benedictam, deinde cum clericis, qui eum affectari solebant, hymnos canentibus, ad singulas Murciae civitatis Hispanie citerioris portas accessit, stansque in illarum medio contra ea loca, in quibus dicta animalia grassari dicebantur, sacratam aquam aspersit, & ecce postridie omnia extincta sunt reperta, & intra paucos dies agri, & vineæ adeò restitutaæ fuere, ut illo anno nulla fuerit penuria subsecuta, ut testatur Petr. Raul. in ejus vita lib. 3, ad fin. Marsil. ead. sect. 3, cap. 6, num. 46. Id etiam, & alijs probat exemplis, idem Majol. de admir. nat. reb. eod. §, memini, & Elizeus terram Hierico, quæ sterilis erat, aqua aspersit, quæ fructus postea produxit copiosissimas Reg. lib. 4, c. 2, infra & Marsil. ead. sect. 3, c. 2, num. 39.

Vesperum † etiam aliquando tanta copia superabundavit, ut oppida deleverint: Nam Phaselitas vespæ fugarunt, ut testatur Eliam hist. anim. lib. 11. cap. 28. Quare apertissimè spectatur Christi virtus, & gratia, quæ suis instundit fidelibus levis. Vnus enim Friandus vespaturum multitudinem, quæ integrum Phaselitarum plebem fugarat, solo signo crucis abegit; Idem etiam apud Naunicam Vrbem præstitit: Nam cum messores ab innumeris vespaturum vi, aculeis infixis, vexarentur, Friandus oratione præmissa, adhibito eodem crucis signo, fugavit. Gregor. Turon. in ejusdem Friani vit. & Majol. de admir. nat. reb. eod. colloq. 5. §. accedit, & aliud pag. mibi 243.

M m m m

Hodie